

2020-11-17

Santiago de Chile

Landöversikt Chile november 2020

Officiellt namn: Republiken Chile

Huvudstad: Santiago de Chile (ca 7 miljoner invånare i huvudstadsregionen)

Språk: Spanska

Statsskick: Republik

Stats- och regeringschef: Sebastián Piñera (RN)

Utrikesminister: Andrés Allamand

Politiska partier: (angivet som %-andel säten i parlamentet)

Regeringskoalition Chile Vamos 46,5%:

Renovación Nacional (RN) 23,2%, Unión Demócrata Independiente (UDI) 19,3%, Evópoli 3,9%.

Splittrad opposition 53,5%:

Partido Socialista (PS) 12,3%, Partido Demócrata Cristiano (DC) 9 %, Revolución Democrática (RD) 6,4%, Partido Radical Socialdemócrata, (PRSD) 5,1 %, Partido Por la Democrática (PPD) 5,1%, Partido Comunista (PC) 5,1% samt flera mindre partier.

Folkmängd: 19,5 miljoner (2020 p)

Yta: 756 625 km²

Real BNP-tillväxt: 3,9 % (2018); 1,1 % (2019); -5,9 % (2020 p); 4,8 % (2021 p)

BNP/capita (PPP USD): 26 195 (2018); 27 311 (2019); 23 455 (2020 p)

Arbetslöshet: 6,9 % (2018); 7,0 % (2019), 12 % (oktober 2020)

Valuta: Pesos (CLP); 1 SEK = 87 CLP (november 2020)

Inflation (IPC): 2,1 % (2018); 3,0 % (2019), 3,0 % (2020 p)

Statsskuld: 27,9 % (2019); 32,5 (juni 2020)

Viktiga näringar: Gruvindustri, fisk, trä- och skogsindustri samt jordbruk inkl vinproduktion.

Viktiga handelspartner: (angivet som % av Chiles utrikeshandel 2018):

Kina 28 %, USA 17 %, Brasilien 7 %, Europa 16 %, Mercosur 11%, Japan 6 %.

KORT HISTORIK

Området som idag utgör Chile befolkades vid Columbus ankomst främst av mapuchefolket i söder samt av olika folkgrupper dominerade av inka i norr. Den spanska kolonisationen av detta område inleddes på 1500-talet och år 1541 grundades huvudstaden Santiago av Pedro de Valdivia. En självständighetsprocess inleddes under tidigt 1800-tal och resulterade i att Chile blev självständigt år 1818. Under den andra hälften av 1800-talet växte Chiles territorium i norr efter StillaHAVSkriget mot Peru och Bolivia, och i söder efter att mapuchefolket besegrats. En ny konstitution med allmänna val och flerpartisystem upprättades 1925, och trots inledande politiska och ekonomiska problem till följd av börskraschen 1929 var Chile en av få fungerande demokratier i Latinamerika mellan början av 1930- och början av 1970-talet.

År 1970 röstade Chile fram Salvador Allende till president, som lovade en socialistisk samhällsordning på demokratisk väg. Koppargruvor och stora företag förstatligades och mark överlämnades till arbetarkooperativ. Löner höjdes och arbetslösheten sänktes, men Allendes år präglades av ekonomiska och politiska svårigheter. Dessa svårigheter föranledde en blodig militärkupp som ledde till att Augusto Pinochet blev president 1973, ett av USA understött maktövertagande. Pinochet införde sträng censur, förbjöd politiska partier, återförde förstatligad egendom och gjorde Chile till en diktatur. Tusentals förföljdes, torterades, avrättades och försvann. Samtidigt förändrades ekonomin radikalt från en importskyddad inåtvänd modell till en exportorienterad öppen sådan, varför uppfattningen om Pinochets ekonomiska verk är delvis delad bland chilener. En ny konstitution antogs 1980, vilken med vissa revideringar är gällande än idag. Diktaturen upphörde efter att chilenerna år 1988 folkomröstade bort diktaturen och inledde sin väg mot demokrati. I oktober 2020 röstade 78 % för att inleda en process för att skapa en ny konstitution. I april 2021 kommer val till en konstitutionell församling att ske och en eventuell ny konstitution ska godkännas genom en obligatorisk folkomröstning 2022.

INRIKESPOLITIK

Covid-19-pandemin har haft stora konsekvenser för Chile både politiskt och ekonomiskt. Undantagstillstånd har utlysts vilket givit regeringen extra befogenheter att införa åtgärder för att minska smittspridningen, t.ex. genom nattliga utgångsförbud och karantäner. Inneserestriktioner har införts och flygtrafiken har påverkats kraftigt. Chile var tidigt i ett av länderna i

Sydamerika med flest bekräftade fall, dock var det först i maj som smittspridningen och dödsiffrorna började öka kraftigt.

Den 18 oktober 2019 inleddes en våg av sociala protester i Chile som grundades i sociala orättvisor och kostnadsökningar, med höjda biljettpriser i tunnelbanan som utlösande faktor. I samband med protesterna skedde omfattande skadegörelse och våldsamma sammandrabbningar mellan demonstranter och polis. Frågor om mänskliga rättigheter, inte minst kopplat till polisens agerande, har påverkat debatten. Protesterna har kraftigt påverkat det politiska samtalet i Chile som kommit att handla mer om den ekonomiska modellen, konstitutionen, och jämlikhet. Direkta resultat blev en regeringsombildning, en ny social agenda, och en bred politisk överenskommelse om att folkomrösta om en ny konstitution. Protesterna fortsatte i mindre skala under början av 2020 men avbröts abrupt i och med covid-19-utbrottet och införandet av spridningsreducerande åtgärder. Trots detta har våldsamma protester förekommit i områden där karantän råder. Detta ses som en konsekvens av de ekonomiska svårigheter covid-19-krisen resulterat i, särskilt bland redan utsatta grupper såsom sysselsatta i den informella sektorn.

Även val till borgmästare, kommunledningar och regionala guvernörer har skjutits upp till april 2021. Eventuella effekter på valen till parlamentet och presidentposten, planerade till slutet av 2021, är ännu oklara.

Chiles mandatperioder är fyra år långa och avslutas sista året med allmänna val till presidentposten, parlamentet samt regionala råd. Valsystemet reformerades inför valen 2017. Valdeltagandet är fortsatt lågt med en nivå på knappt 49 % i de nationella valen och ännu lägre i lokalvalen. Presidenten kan endast inneha sin position en mandatperiod i taget och kan således inte väljas om förrän nästkommande mandatperiod. De senaste fyra mandatperioderna har presidentposten pendlat mellan Michelle Bachelet och Sebastian Piñera. Den senare återinstallerades som president för perioden 2018 - 2022.

Som president är Piñera beroende av överenskommelser med oppositionen, som trots splittringen i flera grupperingar utgör majoritet i parlamentet. Steg har vidtagits för uppgörelser över blockgränserna inom några områden som pekades ut som särskilt prioriterade i början av mandatperioden; utsatta barn, sjukvård, lag och ordning, utveckling och fattigdomsbekämpning.

Dock har huvudsakligen andra frågor kommit att dominera debatten under det senaste året. Flera av regeringens ursprungliga förslag modifierades efter den sociala krisen, däribland ett förslag till nytt skattesystem avsett att öka tillväxten. Istället har sociala frågor hamnat i fokus, såsom pensionssystemet och arbetsförhållanden. I augusti 2020 röstade parlamentet igenom ett förslag som godkänner privatpersoners uttag om 10 procent av pensionsfonderna AFP. Beslutet som gick emot regeringskoalitionens linje har blivit symboliskt för Chiles frigörandeprocess från Pinochet och militärregimen. Ett andra uttag på ytterligare 10% från AFP väntas godkännas i senaten under november 2020. Efter den sociala krisen har bl.a. en lag antagits för att sänka lönerna för höga tjänstemän och politiker och en polisreform aviserats.

Under covid-19-utbrottet har sjukvårdsfrågor dominerat inom politiken och flera tillfälliga åtgärder införts. Chile spenderar relativt mycket på sjukvård jämfört med andra länder i regionen, dock är tillgången ojämlik och särskilt den offentliga vården har problem med bristande kapacitet och långa köer.

I mätningar över människors oro ligger brottsligheten mycket högt. Om droger och droghandel får starkare fäste i Chile finns en rädsla att landet hamnar i samma stora säkerhetsproblem som andra latinamerikanska länder. Visserligen bröts den ökande trenden av antalet brottsoffer 2018 men brottsligheten har blivit grövre och kopplingarna till narkotika tydligare. Piñera lyfter medborgarsäkerhet som en viktig fråga och planerar åtgärder inom detta område. En stor del av den grövsta plundringen och vandalismen under krisen tillskrivs just den grova organiserade brottsligheten kopplad till narkotikaförsäljning.

En annan fråga som präglar mandatperioden är migrationen. I december 2019 beräknades det totala antalet migranter vara ca 1,5 miljoner, vilket innebär en fördubbling på tre år. Tuffare visumkrav samt ökade kontroller och utvisningar har införts. Regeringen har också föreslagit en ny migrationslagstiftning där inriktningen är en striktare syn på invandring.

Även Araucaníaregionen har stått i fokus, men knappast på det sättet Piñera åsyftade när han i början av mandatperioden deklarerade att han ämnade lösa den långdragna konflikten i området. Tidigt lanserades en plan för ekonomisk utveckling, dialog, erkännande och säkerhet men kritik riktas mot

bristen av framsteg. Istället har fokus riktats på en mycket ifrågasatt polisinsats där en ung aktivist sköts till döds.

2018 inleddes en feministisk våg – *la ola feminista* – som engagerat allt fler. Regeringen Piñera inrättade snabbt en s.k. kvinnoagenda som huvudsakligen fokuserar på ekonomisk jämställdhet, utökad tillgång till förskola, utrensning av könsdiskriminering i lagstiftningen samt minskat våld mot kvinnor. Förvärvsfrekvensen för kvinnor ligger under 50 % och har minskat kraftigt under 2020. Frågan framträder dock inte som en av de mest prioriterade för regeringen, där för övrigt endast 7 av 24 ministrar är kvinnor.

Under den sociala krisen prioriterades miljö och klimatpolitiken ned till förmån för sociala och ekonomiska reformer. Chile är dock ordförande för FN:s klimatförhandlingar, även om klimattoppmötet COP25 flyttades till från Santiago till Madrid. Centralt för Piñera i samband med detta är målet om koldioxidneutralitet till år 2050 som bl.a. ska uppnås genom minskad kolanvändning och ökat utnyttjande av förnybar energi. Chile bedöms vara ett av de mest sårbara länderna för klimatförändringarna och landet har även stora utmaningar vad gäller luftföroreningar, markföroreningar samt vattentillgång.

Förtroendet för politiker och de politiska partierna var fallande redan innan den sociala krisen, och har sedan dess fördjupats. Återkommande skandaler kring partifinansiering, polisen, rättsväsendet och militären sänkte det generella förtroendet för institutionerna. Sedan covid-19-utbrottet inleddes har förtroendet återhämtats något.

UTRIKESPOLITIK

Befolkningsmässigt är Chile inte ett av de största länderna i Sydamerika, men räknas ändå som en av regionens mest framträdande internationella aktörer tack vare sin ekonomiska och politiska stabilitet, sin tradition av internationell samverkan samt sitt stöd för frihandel och multilateralism.

Chile deltar aktivt i FN och dess fackorgan. Som medlem i säkerhetsrådet 2014 - 2015 engagerade sig Chile bland annat för kvinnors och flickors säkerhet, samt lyfte för första gången hbtq-personers säkerhet. Under perioden 2017 - 2020 är Chile medlem i FN:s råd för mänskliga rättigheter. Chile är ordförande för FN:s klimatförhandlingar fram till nästa klimattoppmöte COP26, vilket p.g.a. covid-19-pandemin skjutits upp till

2021. Den senaste granskningen i FN:s universella granskningsmekanism (UPR) ägde rum 2019. Chiles regering har inlett ett arbete för att hantera rekommendationerna. I samband med de sociala protesterna 2019 bjöd den chilenska regeringen in bl.a. kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter.

Relationerna till grannländerna har inte sällan varit en utmaning inom chilensk utrikespolitik. Antichilenska stämningar har frodats i både Peru och Bolivia sedan tiden för Stilla Havskriget 1879 - 84, då Chile tillskansade sig värdefullt bolivianskt och peruanskt territorium. Detta har lett till uppmärksammade fall i Internationella domstolen i Haag, t.ex. en havsgränstvist mellan Chile och Peru som avgjordes 2014 samt en tvist där Bolivia krävde att Chile skulle tvingas förhandla suveränt tillträde till Stilla havet. I den senare avgjorde domstolen 2018 att Chile inte har några skyldigheter att förhandla Bolivias krav. Relationerna med Bolivia kompliceras ytterligare av en annan dispyt i Haag där Chile hävdar att Silalafloden bör betraktas som internationellt vatten, medan Bolivia hävdar exklusiv rätt över vattnet. De bilaterala relationerna med Bolivia bedrivs endast på konsulär nivå. Relationerna med Peru anses vara normaliserade och baseras bl.a. på ett betydande ekonomiskt utbyte samt att ett stort antal peruaner bor och arbetar i Chile.

För Chile, och inte minst president Piñera, är krisen i Venezuela en central utrikespolitisk fråga. Landet är aktivt i Limagruppen och gav snabbt sitt erkännande till Juan Guaidó som Venezuelas interimspresident. Den venezolanska migrationsvågen har resulterat i att det idag finns drygt 450 000 venezolaner i Chile och regeringen bedömer att ytterligare ca 300 000 kan anlända under kommande åren. Detta gör Chile till det tredje största mottagarlandet av venezolaner i Latinamerika.

Chile har goda relationer med Argentina och Brasilien, där den senare är Chiles största handelspartner i regionen. Landet var även 2011 med och grundade Stilla Havsalliansen tillsammans med Mexiko, Colombia och Peru. Ecuador väntas bli fullvärdig medlem från och med 2020. Syftet med initiativet är att fördjupa det ekonomiska samarbetet och skapa fri rörlighet för varor, tjänster, kapital och människor. Alliansen förhandlar gemensamt om frihandelsavtal med länder såsom Australien och Nya Zeeland, och signerade 2019 ett ramverk för fördjupat partnerskap med EU. Alliansen stärker den regionala integrationen i Latinamerika, vilket är en viktig

dimension i chilensk handels- och utrikespolitik. Chile förespråkar ett större samarbete med Mercosur, där de är associerade medlemmar. Både Mercosur och StillaHavsalliansen har under covid-19-utbrottet lanserat initiativ för att skydda handeln.

För att stärka utvecklingen och samarbetet i regionen har Piñera initierat samarbetsforumet Prosur (Progreso de América del Sur). Till detta var alla länder i Sydamerika utom Venezuela (under Maduro) inbjudna att delta, och åtta länder kom i september 2019 överens om formerna för samarbetet.

Chile var det första latinamerikanska landet att upprättade diplomatiska förbindelser och undertecknade ett bilateralt frihandelsavtal med Kina. Relationerna har sedan dess varit goda och idag är Kina Chiles viktigaste handelspartner. Relationen är även realpolitiskt viktig för regeringen Piñera, som i april 2019 avlade ett statsbesök där samarbetet stärktes ytterligare.

Chile har goda relationer med USA, som är näst viktigaste handelspartnern, med relativt regelbundna ömsesidiga statsbesök. Chile har sedan 2004 ett frihandelsavtal med USA som gradvis utvidgats och sedan 2015 sker handeln mellan länderna helt utan tullar.

Förbindelserna med EU är goda och bygger inte minst på starka kulturella och historiska band. EU och Chile ingick 2002 ett associeringsavtal som innebär fri handel och samarbete inom en lång rad områden. Avtalet är viktigt för EU för att vidmakthålla inflytande och intresse i en tid när andra aktörer – inte minst Kina – flyttar fram sina positioner. Utveckling av avtalet är därför prioriterat och en omförhandling i syfte att modernisera associeringsavtalet pågår sedan 2017.

Chile deltog aktivt i skapandet av avtalet om ekonomiskt samarbete i Asien-StillaHavsområdet, det s.k. Trans-Pacific Partnership och dess arvtagare TPP11 (utan USA). Visserligen har Chile, till skillnad från flertalet övriga länder ännu inte ratificerat avtalet men det väntas gå igenom i parlamentet. Delar av oppositionen, främst vänstern, menar dock att avtalet riskerar att inskränka på medlemsländernas ekonomiska suveränitet samt favorisera multinationella företag i dessas möjligheter att stämma medlemsländerna.

Chile hade ordförandeskapet i Asia-Pacific Economic Forum (APEC) 2019 men ställde in dess toppmöte till följd av de sociala oroligheterna.

EKONOMI

Chile är en liten, öppen och i hög grad råvarubaserad ekonomi (mineraler, skogsprodukter, jordbruk och fiske). Landet är rikt på naturtillgångar; landet förfogar till exempel över en tredjedel av världens kopparförekomster och en fjärdedel av världens kända litiumreserver. Därtill finns rikliga mängder av guld, silver, järnmalm, zink, kol och nästan all världens kända tillgångar av nitrat. Sannolikt även sällsynta jordartsmetaller. Landet är i hög grad beroende av exporten som utgör ca 25 % av BNP.

Chile har sedan 1990-talet varit en stabil marknadsekonomi med en mestadels hög tillväxt. Emellertid är Chiles ekonomi, i och med det till stor del råvarubaserade exportberoendet, känslig för internationella konjunkturedgångar och prisfall på råvaror. Behovet av diversifiering av ekonomin i allmänhet, exporten i synnerhet är stort. Chiles ekonomi gick in i en kort period av negativ tillväxt under finanskrisen 2008, men återhämtade tillväxten relativt snabbt. Bachelets mandatperiod 2014 - 2018 präglades emellertid ånyo av svag tillväxt, med lågt kopparpris och avtagande gruvinvesteringar som bidragande orsaker.

År 2018, det första året av Piñeras andra mandatperiod, steg den reala BNP-tillväxten från 1,4 % 2017 till 4,0 %. Detta mot bakgrund av förbättrad internationell konjunktur, stigande kopparpris samt större förtroende för den nya regeringen hos investerare. Den ekonomiska aktiviteten sjönk dock drastiskt under den sociala krisen 2019 med -3,4 %, vilket endast är jämförbart med situationen efter den kraftiga jordbävningen 2010.

Covid-19-krisen har inneburit att tillväxten minskat och arbetslösheten ökat ytterligare. IMF prognostiserar negativ tillväxt på -5,9 % för 2020. I april minskade dock den ekonomiska aktiviteten med hela 14%, vilket är betydligt värre än väntat och kan komma att påverka prognoserna. Utrikeshandeln har också påverkats kraftigt, till stor del p.g.a. det sjunkande kopparpriset. Många företag riskerar konkurs, särskilt inom service och handel. Regeringen Piñera, som hade ökad tillväxt som ett av sina huvudmål efter valsegern 2017, står nu inför vad som kan bli en av de värsta ekonomiska kriserna i landets historia. Regeringen har lanserat en ekonomisk återhämtningsplan med fokus på stöd för att underlätta anställningar, investeringar, stöd till små och mellanstora företag samt förenkling och effektivisering av tillstånd. Tre krispaket på totalt 400 miljoner USD har lanserats för att minska de ekonomiska konsekvenserna med fokus på små och medelstora företag.

Även ett initiativ med fokus på stora företag har lanserats, som främst syftar till att hjälpa flygbolaget Latam.

Chile har upplevt högre budgetunderskott de senaste åren, vilket ökat i och med covid-19-krisen. De ekonomiska krisplanerna som hittills lanserats har till stor del finansierats av statskassan och förväntas medföra ett budgetunderskott på 8 %, vilket skulle vara det högsta sedan 1974. Statsskulden bedöms stiga från 28 % år 2019 till 50 % år 2025.

Den öppna arbetslösheten beräknas stiga från 7 % till över 10 % under 2020 och uppgick i oktober 2020 till 12 %. Minimiinkomsten netto höjdes i mars till ca 300 000 chilenska pesos per månad, motsvarande ca 3 550 SEK.

MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Covid-19-pandemin har inneburit nya utmaningar för de mänskliga rättigheterna. Våld i hemmet, hunger, och fattigdom tros öka markant. Det har även rapporterats om övervåld från polis i samband med arresteringar av personer som brutit mot utgångsförbudet. Människorättsorganisationer har uttryckt oro för situationen i landets fängelser. Mötes- och föreningsfriheten har i samband med covid-19-krisen inskränkts, vilket under rådande omständigheter dock ses som godtagbart.

De sociala protesterna 2019 innebar ett starkt fokus på de mänskliga rättigheterna och särskilt polisens agerande. Polis och militär bedöms ha använt oproportionerligt eller icke nödvändigt våld som resulterat i dödsfall och skador, samt tortyr, sexuellt våld och godtyckliga gripanden. Minderåriga har skadats och kvinnor har varit särskilt utsatta för sexuellt våld. Många har drabbats av ögonskador. Polisens övervåld samt bristande kapacitet att hantera våldsamma demonstrationer bedöms ha påverkat rätten att demonstrera fredligt. Sammantaget har kränkningarna av de mänskliga rättigheterna under slutet av 2019 varit de allvarligaste sedan demokratin återinfördes 1990.

Detta till trots är Chile generellt sett en väl fungerande demokrati där rättsstatens principer i stort respekteras. Sedan demokratin återinfördes har det institutionella ramverket för mänskliga rättigheter stärkts successivt genom konstitutionsändringar och inrättandet av statliga organ som implementerar regelverket. Regeringen Piñera har kraftfullt uttalat sitt försvar för mänskliga rättigheter, bjudit in människorättsorganisationer och

inlett ett arbete för att hantera deras rekommendationer. En nationell handlingsplan för mänskliga rättigheter har inrättats. 2019 upprättade en nationell mekanism för att förebygga tortyr.

Mötes- och föreningsfriheten, yttrande- och pressfriheten samt religionsfriheten respekteras generellt men utmaningar finns. Fackliga rättigheter erkänns, men är begränsade för offentliganställda. Strejkrätten är delvis inskränkt och fackligt engagerade riskerar repressalier.

Sedan 2019 är det möjligt att korrigera juridiskt kön med ett enkelt civilrättsligt förfarande. Fortfarande finns betydande hinder för abort, även om det sedan 2017 är lagligt i tre specifika fall. Vissa jämställdhetsreformer har införts men kvinnor är fortsatt underrepresenterade inom politik och på arbetsmarknaden, och utsätts för diskriminering. Registrerade partnerskap, men i nuläget ej äktenskap, är möjligt för samkönade par.

Utmaningar kvarstår även vad gäller polisbrutalitет, situationen i landets fängelser, våld mot kvinnor och barn samt diskriminering av bl.a. urfolk, migranter och hbtq-personer. Personer ur mapuchebefolkningen har mötts med övervåld och tillämpningen av Chiles omstridda antiterrorismlag är ifrågasatt.

Det chilenska samhället präglas alltjämt av betydande ojämlikhet. Stora delar av befolkningen har bristande tillgång till sina ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Betydande ojämlikheter finns inom sjukvårds- och utbildningssystemen, där det offentliga utbudet ofta brister i tillgång och kvalitet. De senaste åren har flera fall av kartellbildningar och korruption uppmärksamrats. Dessa faktorer bedöms ha skapat en grogrund för protesterna 2019.

Se även UD:s rapport Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Chile. En uppdaterad rapport planeras att publiceras under 2020.

RELATIONER SVERIGE – CHILE

År 2019 firade Sverige och Chile 200 år av bilaterala relationer, mot bakgrund av att steg togs mot samarbete inom gruvsektorn. Redan år 1827 upprättade länderna diplomatiska förbindelser genom konsulat i Stockholm och Valparaiso. En svensk honorärkonsul finns än idag kvar i Valparaiso. Ambassader inrättades i ländernas huvudstäder 1956. Chile har ambassad och två konsulat i Sverige.

Sverige är välkänt och har ett gott rykte i Chile, bland annat tack vare det starka engagemanget mot militärregimen samt en generös flyktingpolitik under 1970- och 80-talen och idag som ett innovativt, hållbart och jämställt land. Idag beräknas det finnas ca 60 000 personer med chilensk bakgrund i Sverige. Antalet svenska medborgare i Chile är svårt att uppskatta då personer med dubbelt medborgarskap inte inkluderas i chilenska myndigheters statistik över utländska medborgare, men inkluderar ca 4 000 personer med svenskt men ej chilenskt medborgarskap. Ca 12 000 svenskar besöker Chile varje år som turister. Denna bakgrund skapar goda förutsättningar för ett rikt utbyte, inte minst inom kulturområdet.

Chile är Sveriges tredje största handelspartner i Latinamerika efter Brasilien och Mexiko. Mätt per capita är dock Chile sedan länge nummer ett. Svensk export till Chile – främst utrustning inom gruvindustrin, transportsektorn och telekomutrustning – ökade år 2018 med 28 % och 2019 med 6,5 % till ca 3,8 miljarder SEK. Under covid-19-krisen har exporten dock minskat med 13 %. Import från Chile 2019 uppgick till närmare 900 miljoner SEK, med koppar, vin och färsk frukt som stora poster. Importen har under 2020 minskat med 7 %.

De flesta stora svenskrelaterade företag finns representerade i Chile, såsom Alfa Laval, ABB, Astra Zeneca, Atlas Copco, Elof Hansson, Epiroc, Ericsson, H&M, Oriflame, Perstorp, Saab, Sandvik, Scania, SCA, SKF, Tetra Pak, Volvo AB, Volvo Cars m.fl. Därtill planerar Ikea att öppna varuhus. Flera av bolagen har funnits länge i landet, exempelvis SKF vars närvaro överstiger ett sekel. Endast undantagsvis ägnar de sig åt tillverkning, utan bedriver i huvudsak försäljnings- och serviceverksamhet. Ytterligare cirka 150 svenska företag har någon annan form av representation. Den svensk-chilenska handelskammaren i Santiago har ett 30-tal medlemmar. Business Sweden har ett handelskontor i Chile, som även täcker Peru, Argentina, Uruguay och Paraguay.

Sverige och Chile har gällande bilaterala avtal om investeringsskydd och dubbelbeskattning. Inom försvarsområdet finns ett samförståndsavtal (MoU) sedan 90-talet. Sedan Bachelets statsbesök i Sverige 2016 MoU även inom följande områden:

- Corporate Social Responsibility including Business and Human Rights

- Sustainable and Innovative Mining Cooperation
- Sustainable Forest Management
- Green Technologies and Innovation, Sustainable Urban Development and Sustainable Infrastructure
- Welfare
- Working Holiday Programme

Genom det sistnämnda, Working Holiday, är Chile ett av åtta länder som Sverige har ett utbyte om feriearbete med. Detta gäller i båda riktningar och tillåter personer mellan 18 och 30 år att vistas och arbeta i det andra landet i upp till ett år utan arbetsstillstånd. Dessa möjligheter har dock begränsats i och med covid-19-pandemin.

Den svenska ambassadens verksamhet är inriktad på de bilaterala ekonomiska, politiska och kulturella förbindelserna. Därtill har ambassaden en relativt omfattande konsulär- och migrationsrelaterad verksamhet. I samband med kriser, såsom covid-19-utbrottet, läggs stort fokus på att ge stöd till svenskar i Chile.

Nedan följer en lista på ett urval av de politiska besök som genomförts sedan demokratis återinförande i Chile.

Besök från Chile

<i>År</i>	<i>Titel</i>	<i>Namn</i>
1993	President	Patricio Aylwin
2005	President	Ricardo Lagos
2012	Miljöminister	Ignacia Benítez
2012	Statssekreterare UD	Fernando Schmidt
2015	Statssekreterare Transportministeriet	Cristian Bowen
2015	Talman deputeradekammaren	Marco Antonio Núñez
2016	Statsbesök	Michelle Bachelet
2017	Statssekreterare Socialministeriet	Jeanette Jara
2018	Statssekreterare Arbetsmarknadsmin.	Fernando Arab

Besök från Sverige

<i>År</i>	<i>Titel</i>	<i>Namn</i>
1992	Statsminister	Carl Bildt
1996	Statsbesök	Kungaparet

1998	Statsminister	Göran Persson
2001	Utrikesminister	Anna Lindh
2003	Statsminister	Göran Persson
2011	Statsminister	Fredrik Reinfeldt
2011	Statssekreterare UD	Gunnar Oom
2012	Handelsminister	Ewa Björling
2013	Utrikesminister	Carl Bildt
2015	Jämställdhetsminister	Åsa Regnér
2015	Folkhälso-, sjukvårds- och idrottsminister	Gabriel Wikström
2015	Statssekreterare Näringsdep	Oscar Stenström
2016	Statssekreterare UD	Oscar Stenström
2016	Riksdagens talman	Urban Ahlin
2016	Arbetsmarknadsminister	Ylva Johansson
2017	Jämställdhetsminister	Åsa Regnér
2018	Statssekreterare UD	Oscar Stenström